

ydet det ærede Medlem fra Ringkøbing, af ganske værdiløs Beskaffenhed, juridisk set. Det siger jeg roligt, til Trods for at jeg er Lægmand og ikke Jurist“, naar det ærede Medlem her optræder med en saadan Selvsikkerhed som Fortolker, saa tør jeg maaske i Forbigaaende minde om, at for et Aar siden under Finanslovens Behandling forløb det ærede Medlem sig ganske grundigt netop som Fortolker. Han bragte i en eller anden Sammenhæng de gamle Hammurabislove frem og udtalte overfor det høje Ting under Diskussionen med et af de ærede Medlemmer om Sammenhængen mellem de 10 Bud og ældre Forskrifter fra andre Lande, at disse 10 Bud af Bibelen, de samme 10 Bud, staar at læse paa Hammurabis Lovsten — noget, der viser en fuldkommen Mangel paa Begreb om at læse, hvad der staar i en given Tekst. Saa det viser sig, at det ærede Medlem er fuldkommen ude af Stand til at optræde her og slaa sig til Ridder overfor mig med Hensyn til Evnen til at læse, hvad der staar i en Tekst.

Jeg maa sige til det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen), som ogsaa er kommet med en Del Bemærkninger om Militærkonvention og Alliance, at hans Lægmandssynspunkter er af en saadan Beskaffenhed, er saa uklare og saa forkerte, at jeg ikke tror, det er Umagen værd at inklade sig paa en Imødegaaelse af dem, de imødegaaer sig selv. Jeg vil blot lige bemærke til det ærede Medlem, at naar han mener, at Militærkonvention absolut ikke kan slutes til mere end til een Side, er det absolut forkert. Han ved maaske, at baade Belgien og Svejts har indgaaet Garantioverenskomster med alle Stormagterne om, at disse Stormagter skulde forsvare og hævde disse Landes Neutralitet, saaledes, at hvis f. Eks. Belgien blev angrebet af England, var Tyskland forpligtet til at hjælpe det, og hvis Belgien blev angrebet af Tyskland, var England forpligtet til at hjælpe Belgien. Det er en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Otterup at gaa ud fra det, han gaar ud fra. Jeg vil ikke trætte det høje Tings resterende Medlemmer med at gaa ind paa, hvad det ærede Medlem udviklede, men jeg vil med den største Fornøjelse mødes med ham baade privat og offentlig, under 4 Øjne og ogsaa under fleres Tilstedeværelse, og Punkt for Punkt gendrive, hvad det ærede Medlem her har udviklet.

Jeg vilde gerne slutte disse Bemærkninger om Instruksen med at sige, at den ærede Forsvarsminister er meget glad ved,

at han har fundet paa dette Udtryk, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) er kommet med 3 forskellige Forklaringer. Jeg kan maaske uden at gaa ind paa dette sige, at fra den Side, de Herrer tilhører, har man om denne ulykkelige Instruks faaet mindst 3 forskellige Forklaringer, idet der fra nogle af de Herrer Side indenfor og udenfor dette Ting lyder dette rent og klart, at Instruksen er et Tilbud til Tyskland om Alliance, fra anden Side gaar man ikke saa vidt, men siger: Nej, det er et Tilbud om frivilligt at opgive vor Neutralitet, og endelig siger man paa tredje Hold, at det er et Tilbud om en Militærkonvention. Her er ogsaa mindst tre forskellige Forklaringer fra den Side, hvorfra man angriber det ærede Medlem fra Ringkøbing for denne Instruks. Jeg synes, man skulde være lidt forsigtig med at tale om flere Forklaringer fra den, der forsvare sig, naar Forklaringerne fra dem, der angriber, er saa forskellige og usammenhængende, som de er.

Saa klagede den højtærede Forsvarsminister over de usande Dementier. Jeg hører ikke til dem, der tager usande Dementier i Forsvar, men jeg synes dog nok, at naar man har de urigtige og usande Dementier i den vestindiske Affære in mente, skal man være en lille Smule forsigtig med at slaa sig til Ridder paa andre, hvis Dementier ikke synes at stemme ganske med Sandheden. Navnlig da man brugte den Undskyldning for det forkerte Dementi, at det var farligt for Staten, det kunde bringe os i Fare, hvis den Slags Ting kom frem, skulde man nu være varsom med at kaste Sten paa andre.

Maa jeg sige i denne Sammenhæng, at naar man beklager sig over disse Forhandlinger, som paa Æresord eller under højtidelige Forsikringer førtes ganske fortløligt mellem to Parter og under den Forudsætning, at kun ganske enkelte maatte indvies i, hvad der blev sagt, synes jeg dog, man maa kunne forstaa, at man var forpligtet til at vise megen Diskretion med Omtalen af disse Samtaler. Jeg forsvare ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke har indviet flere i disse Forhandlinger, men jeg siger, at Eksemplet fra Forsvarskommissionen nu skræmmer. Jeg synes, at den Art Hemmeligholdelse, man her har givet Anvisning paa fra Forsvarskommissionens Side, skulde vi nødig efterligne. Der har det ikke været muligt for den højtærede Forsvarsminister at frigøre sig for Beskyldningerne for, at han er omgaaedes ikke